

Rigidity of the topology of $(H^2, \|\cdot\|)$

Προταση Αν ${}^1\|\cdot\|_0$ είναι μια νόρμα στον H^2 ως προς την οποία (α) είναι πλήρης χώρος και (β) οι εκτιμήσεις $f \mapsto f(z) : (H^2, \|\cdot\|_0) \rightarrow (\mathbb{C}, |\cdot|)$ είναι συνεχής, τότε οι δυο νόρμες είναι ισοδυναμικές (δηλ. ορίζουν την ίδια τοπολογία).

Αποδειξη Να δείξουμε ότι η ταυτοτική απεικόνιση

$$I : (H^2, \|\cdot\|) \rightarrow (H^2, \|\cdot\|_0) : f \mapsto f$$

καθώς και η αντιστροφή της, είναι συνεχείς. Εφόσον και οι δυο χώροι $(H^2, \|\cdot\|)$ και $(H^2, \|\cdot\|_0)$ είναι χώροι Banach, αρκεί να δείξουμε ότι η I καθώς και η αντιστροφή της έχουν κλειστό γραφήμα.

Εστω λοιπόν (f_n) μια ακολουθία στον H^2 η οποία (α) συγκλίνει ως προς την $\|\cdot\|$ σε μια f και (β) η εικόνα της $(I(f_n))$ συγκλίνει ως προς την $\|\cdot\|_0$ σε μια g . Πρέπει να δείξουμε ότι $I(f) = g$.

Δηλαδή, από τις υποθέσεις $\|f_n - f\| \rightarrow 0$ και $\|f_n - g\|_0 = \|I(f_n) - g\|_0 \rightarrow 0$, πρέπει να δείξουμε ότι $f = g$.

Όμως από την συνεχεια των εκτιμήσεων ως προς τη νόρμα $\|\cdot\|$, έχουμε ότι για κάθε $z \in \mathbb{D}$,

$$\|f_n - f\| \rightarrow 0 \Rightarrow f_n(z) \rightarrow f(z).$$

Αλλά την ίδια ιδιότητα έχουν οι εκτιμήσεις ως προς τη νόρμα $\|\cdot\|_0$, επομένως για κάθε $z \in \mathbb{D}$,

$$\|f_n - g\|_0 \rightarrow 0 \Rightarrow f_n(z) \rightarrow g(z).$$

Συνεπώς από τη μοναδικότητα του ορίου (!) έχουμε για κάθε $z \in \mathbb{D}$,

$$g(z) = \lim_n f_n(z) = f(z)$$

δηλαδή $g = f$, όπως θελαμε.

Δείξαμε λοιπόν ότι η $I : (H^2, \|\cdot\|) \rightarrow (H^2, \|\cdot\|_0)$ έχει κλειστό γραφήμα, άρα είναι συνεχής.

Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο προκύπτει ότι η αντιστροφή απεικόνιση $I^{-1} : (H^2, \|\cdot\|_0) \rightarrow (H^2, \|\cdot\|)$ είναι και αυτή συνεχής.

Δηλαδή οι δυο νόρμες είναι ισοδυναμικές (ορίζουν την ίδια τοπολογία). □

Παρατήρηση Δεν ισχυριζόμαστε ότι η νόρμα $\|\cdot\|_0$ προέρχεται και αυτή από εσωτερικό γινόμενο. Το μόνο που απαιτούμε είναι να είναι ο $(H^2, \|\cdot\|_0)$ χώρος Banach, όχι Hilbert.

Σχολίο Παρατηρήστε ότι το κλειδί της αποδείξης είναι το γεγονός ότι τα κατά σημείο όρια στον H^2 είναι μοναδικά. Δηλαδή ότι η τοπολογία της κατά σημείο σύγκλισης στον H^2 είναι (ασθενέστερη από την τοπολογία της νόρμας $\|\cdot\|$ και την τοπολογία της νόρμας $\|\cdot\|$ και) Hausdorff.

Δείτε πώς σχολιάζει αυτές τις ιδιότητες ο Terence Tao στο

<https://terrytao.wordpress.com/2016/04/22/a-quick-application-of-the-closed-graph-theorem/>